

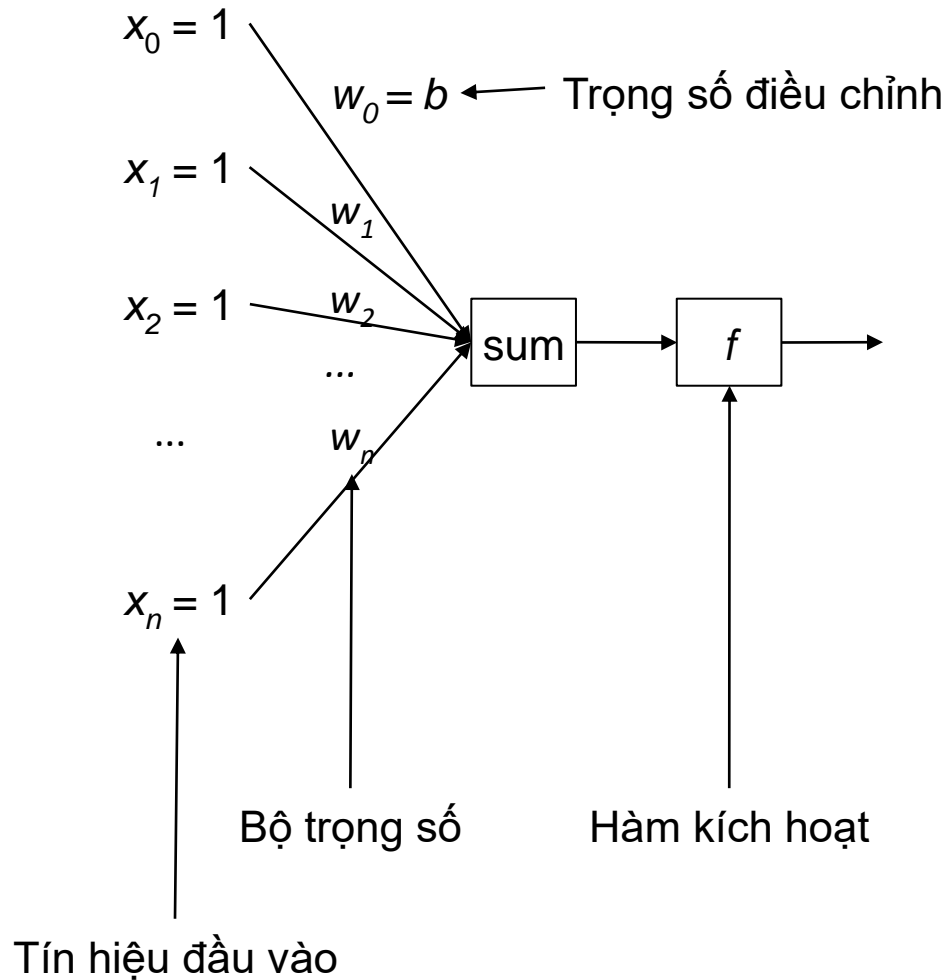
HA NOI UNIVERSITY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY
SCHOOL OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY

BÀI 2: HỌC MÁY (TIẾP)

7. Mạng nơ-ron tiến

- Mạng nơ-ron nhân tạo (ANN) mô phỏng hệ thống nơ-ron sinh học của bộ não người, là một mạng lưới bao gồm các nơ-ron nhân tạo liên kết với nhau. ANN có thể coi là một kiến trúc tính toán phân tán và song song
- Mỗi nơ-ron nhận tín hiệu đầu vào, thực hiện tính toán cục bộ tạo thành tín hiệu đầu ra. Giá trị đầu ra phụ thuộc vào đặc tính của mỗi nơ-ron và các liên kết của nó với các nơ-ron khác trong mạng
- ANN thực hiện việc học, ghi nhớ, và tổng quát hóa thông qua việc cập nhật giá trị trọng số của các liên kết giữa các nơ-ron
- Hàm mục tiêu phụ thuộc vào kiến trúc mạng, đặc tính của mỗi nơ-ron, chiến lược học, và dữ liệu học

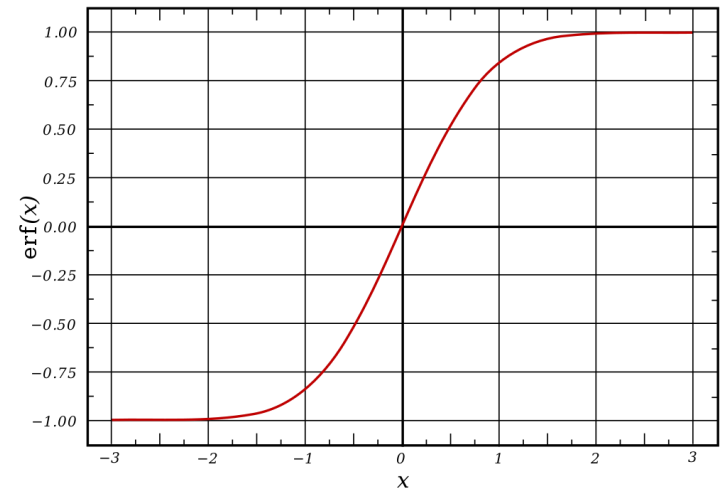
Neuron nhân tạo (perceptron)

Hàm kích hoạt sigmoid

$$f(u) = \frac{1}{1 + e^{-\alpha(u + \theta)}}$$

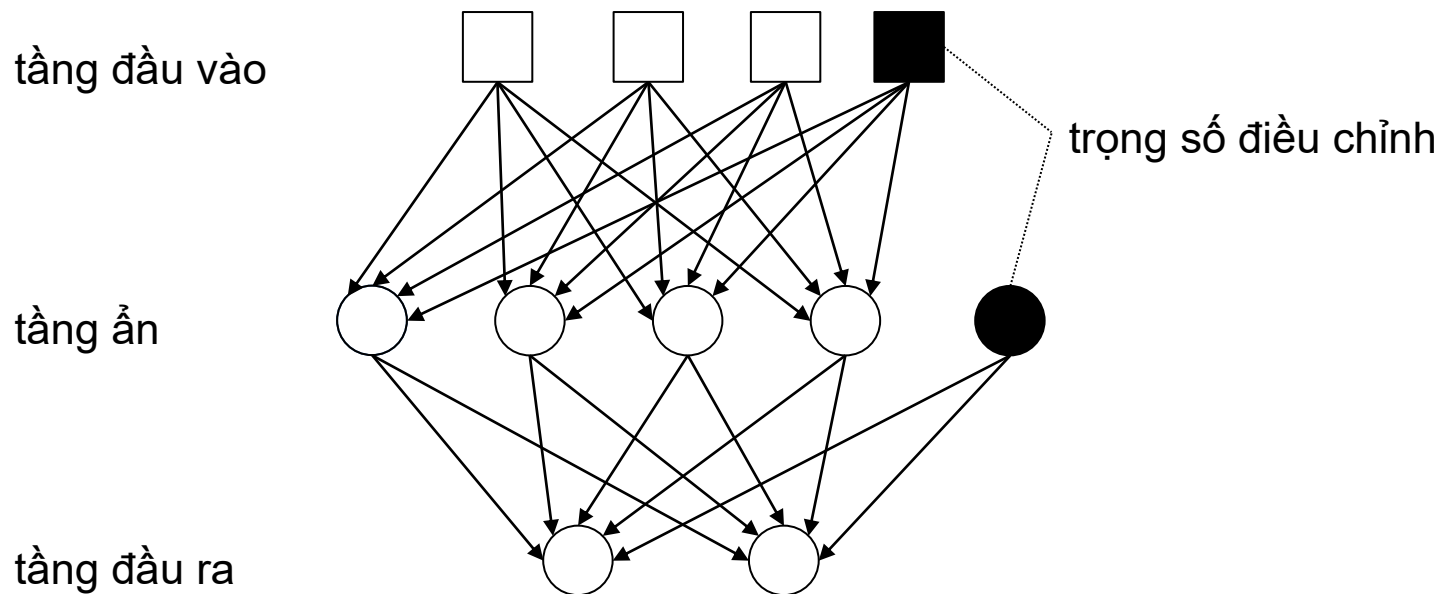
- Được dùng phổ biến
- Tham số α xác định độ dốc
- Giá trị trong khoảng $(0,1)$
- Hàm và đạo hàm liên tục

Kiến trúc mạng ANN

- Kiến trúc mạng ANN được xác định bởi:
  - Số lượng tín hiệu đầu vào/đầu ra
  - Số lượng tầng
  - Số nơ-ron trong mỗi tầng
  - Sự liên kết của các nơ-ron
- Một tầng gồm một nhóm các nơ-ron
  - Tầng đầu vào nhận tín hiệu đầu vào
  - Tầng đầu ra trả về tín hiệu đầu ra
  - (Các) tầng ẩn nằm giữa tầng đầu vào và đầu ra
- Trong mạng lan truyền tiến (FNN), đầu ra của một nơ-ron không liên kết ngược trở lại làm đầu vào của nơ-ron khác trong cùng tầng hoặc một tầng trước đó

Ví dụ FNN

VD: FNN có 3 tầng

- Tầng đầu vào gồm có 4 tín hiệu
- Tầng ẩn có 5 nơ-ron
- Tầng đầu ra có 2 nơ-ron ứng với 2 tín hiệu đầu ra

Số tham số: $4 \times 4 + 5 \times 2 = 26$

(các mạng nơ-ron trong thực tế có $\sim 10^6$ tham số)

Hàm lỗi

- Xét một ANN có 1 giá trị đầu ra
- Đ/v một ví dụ $(\mathbf{x}, y)$, hàm lỗi

$$E_x(\mathbf{w}) = 1/2(y - y')^2$$

trong đó y' là giá trị đầu ra của ANN

- Hàm lỗi đối với tập dữ liệu D

$$E_D(\mathbf{w}) = 1/|D| \sum_{x \in D} E_x(\mathbf{w})$$

Suy giảm gradient

- Gradient của E (ký hiệu ∇E) là một véc-tơ hướng lên trên có độ dài tỉ lệ với độ dốc của E
- ∇E xác định hướng gây ra việc tăng nhanh nhất giá trị E

$$\nabla E(\mathbf{w}) = \left(\frac{\partial E}{\partial w_1}, \frac{\partial E}{\partial w_2}, \dots, \frac{\partial E}{\partial w_n} \right)$$

trong đó n là tổng số trọng số liên kết trong mạng

- Cần tìm hướng làm giảm nhanh nhất giá trị E

$$\Delta \mathbf{w} = -\eta \cdot \nabla E(\mathbf{w})$$

trong đó η là tốc độ học

- Các hàm kích hoạt trong mạng phải liên tục và có đạo hàm liên tục

Thuật toán suy giảm gradient

```
Algorithm Gradient_descent_incremental( $(D, \eta)$ )
1  Khởi tạo  $w$  ( $w_i \leftarrow$  một giá trị ngẫu nhiên nhỏ)
2  do
3      for mỗi ví dụ huấn luyện  $(x, d) \in D$  do
4          Tính toán đầu ra của mạng
5          for mỗi thành phần trọng số  $w_i$  do
6               $w_i \leftarrow w_i - \eta(\partial E_x / \partial w_i)$ 
7          endfor
8      endfor
9  until (thỏa mãn điều kiện dừng)
10 return  $w$ 
```

Giải thuật lan truyền ngược

- Perceptron chỉ biểu diễn được hàm phân tách tuyến tính
- Mạng nơ-ron nhiều tầng có thể biểu diễn được các hàm phân tách phi tuyến
- Giải thuật lan truyền ngược:
  - Lan truyền tiến (tín hiệu): Các tín hiệu đầu vào được lan truyền qua các tầng đến tầng đầu ra
  - Lan truyền ngược (lỗi):
    - Tính toán lỗi dựa trên đầu ra mong muốn
    - Lỗi được lan truyền từ tầng đầu ra đến các tầng trong mạng cho đến tầng đầu vào
    - Giá trị lỗi được tính toán hồi quy dựa trên giá trị lỗi cục bộ tại mỗi nơ-ron

Khởi tạo trọng số liên kết

- Khởi tạo ngẫu nhiên
- Nếu giá trị khởi tạo lớn, hàm kích hoạt sigmoid cho giá trị lớn dẫn đến tình trạng bão hòa sớm khiến hệ thống dừng lại ở điểm cực tiểu cục bộ hoặc ở đường nằm ngang gần điểm khởi đầu
- Với trọng số liên kết w_{ab}^0 (liên kết từ nơ-ron b tới nơ-ron a)
  - $w_{ab}^0 \in [-1/n_a, 1/n_a]$ trong đó n_a là số nơ-ron cùng tầng với a
  - $w_{ab}^0 \in [-3/k_a^{1/2}, 3/k_a^{1/2}]$ trong đó k_a là số nơ-ron ở tầng trước liên kết với a

Tốc độ học

- Tốc độ học lớn đẩy nhanh quá trình học nhưng có thể bỏ qua điểm tối ưu toàn cục và rơi vào điểm tối ưu cục bộ
- Tốc độ học nhỏ làm chậm quá trình học
- Tốc độ học thường được lựa chọn dựa trên thực nghiệm
- Nên thay đổi tốc độ học trong quá trình học

Số lượng nơ-ron ở tầng ẩn

- Kích thước (số lượng nơ-ron) của tầng ẩn thường được xác định qua thực nghiệm
- Bắt đầu với kích thước nhỏ (so với số lượng tín hiệu đầu vào)
- Tăng dần kích thước nếu mạng không thể hội tụ
- Xem xét giảm dần kích thước nếu mạng hội tụ

Giới hạn học của ANN

- ANN một tầng ẩn có thể học bất kỳ hàm nhị phân nào
- ANN một tầng ẩn có thể học bất kỳ hàm liên tục bị chặn nào
- ANN hai tầng ẩn có thể học bất kỳ hàm liên tục nào

Ưu, nhược điểm

- Ưu điểm:
  - Hỗ trợ tính toán song song
  - Khả năng chịu nhiễu/lỗi
  - Tự thích nghi
- Nhược điểm:
  - Không có quy tắc xác định cấu trúc mạng và siêu tham số học cho một lớp bài toán nhất định
  - Không có phương pháp để đánh giá hoạt động bên trong của mạng
  - Khó đưa ra giải thích cho người dùng

Ứng dụng của ANN

- Ví dụ chứa nhiều thuộc tính rời rạc và liên tục
- Giá trị đầu ra có kiểu số thực, rời rạc, hoặc véc-tơ
- Dữ liệu có thể chứa nhiễu/lỗi
- Không cần thiết phải giải thích kết quả
- Chấp nhận thời gian huấn luyện lâu
- Yêu cầu thời gian phân loại/dự đoán nhanh

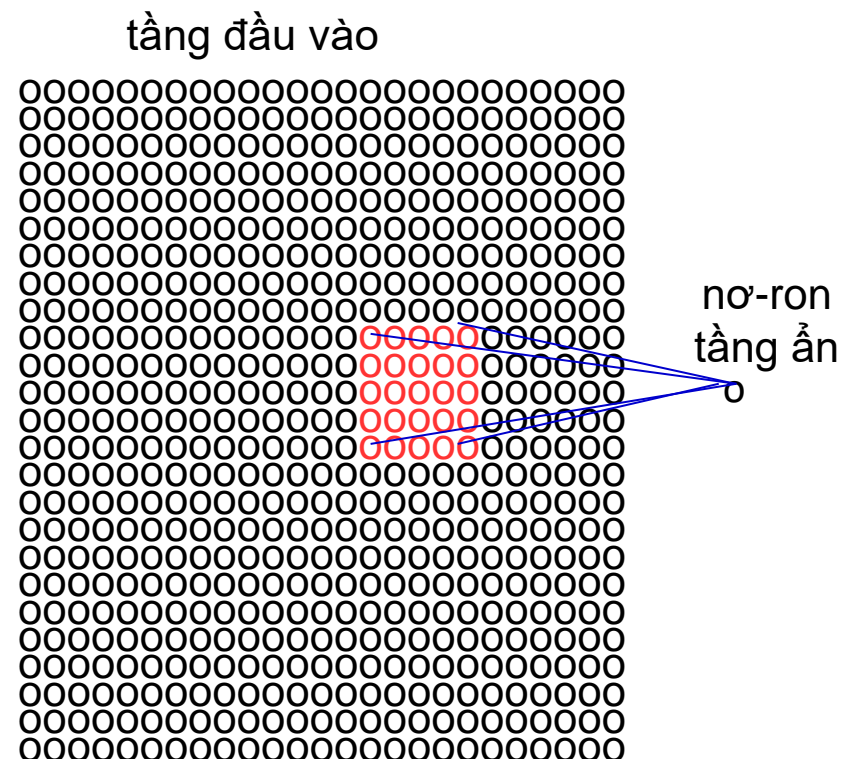
8. Mạng nơ-ron tích chập

- Bài toán nhận dạng chữ số [0..9]
  - Đầu vào: Ảnh chứa một số
  - Đầu ra: Phân loại [0..9]
- Tập DL MNIST:
  - Kích thước ảnh 28 x 28
  - DL huấn luyện: 60K
  - DL kiểm thử: 10K
- FNN không tận dụng được thông tin về không gian giữa các pixel trong ảnh

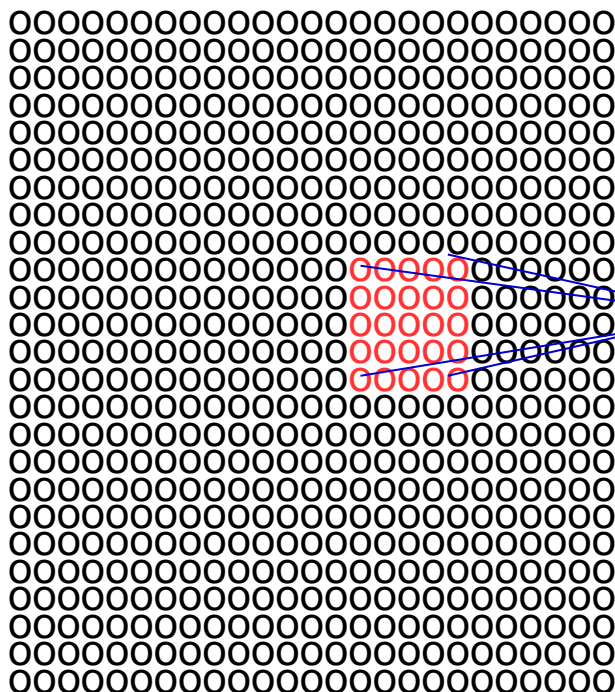
Vùng cảm thụ cục bộ

- Mạng nơ-ron tích chập (CNN) mô phỏng hoạt động của thị giác
- Biểu diễn tín hiệu đầu vào dưới dạng ma trận 28×28
- Mỗi nơ-ron trong tầng ẩn chỉ liên kết với các tín hiệu đầu vào trong vùng 5×5 (tương đương 25 điểm ảnh)
- Cho vùng cảm thụ ‘trượt’ trên ảnh đầu vào, mỗi vị trí liên kết với một nơ-ron ở tầng ẩn
- Tầng ẩn có 24×24 nơ-ron

VD với bộ lọc 5 x 5

tầng đầu vào

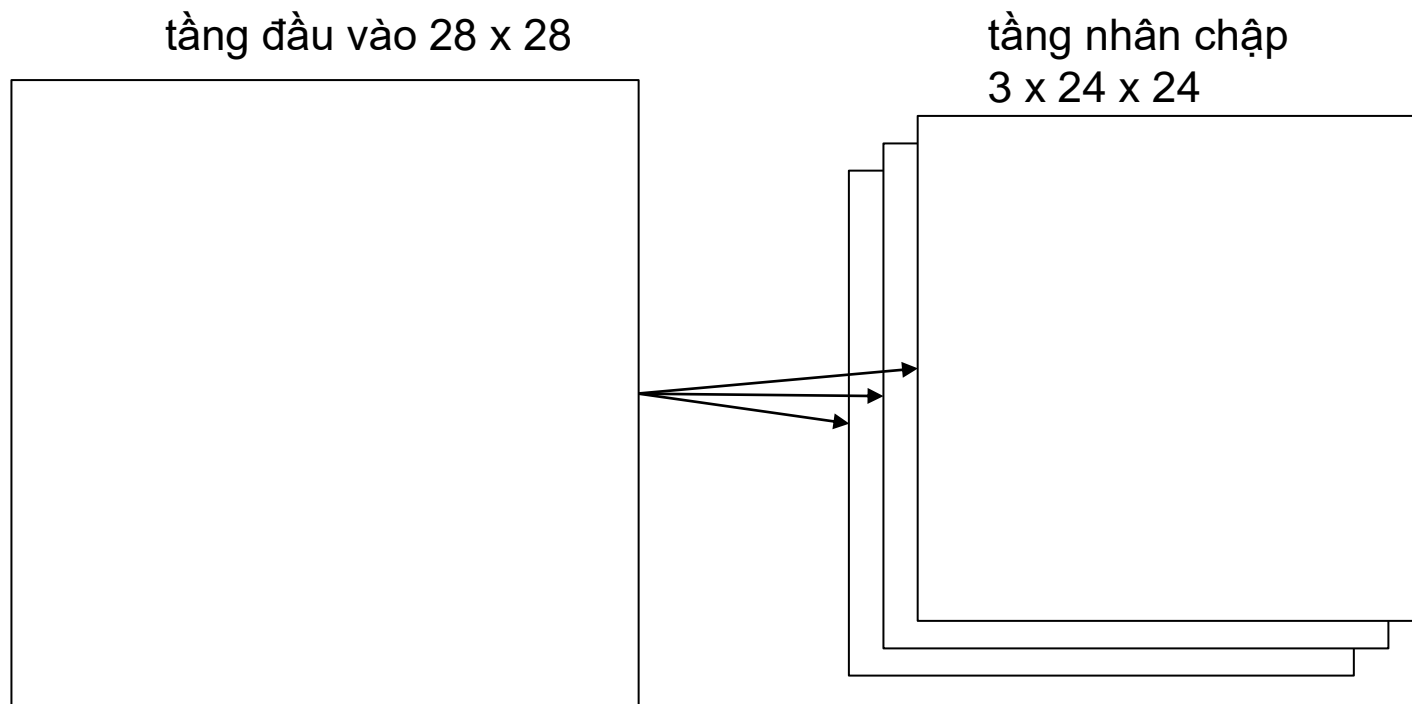
tầng ẩn

Chia sẻ trọng số

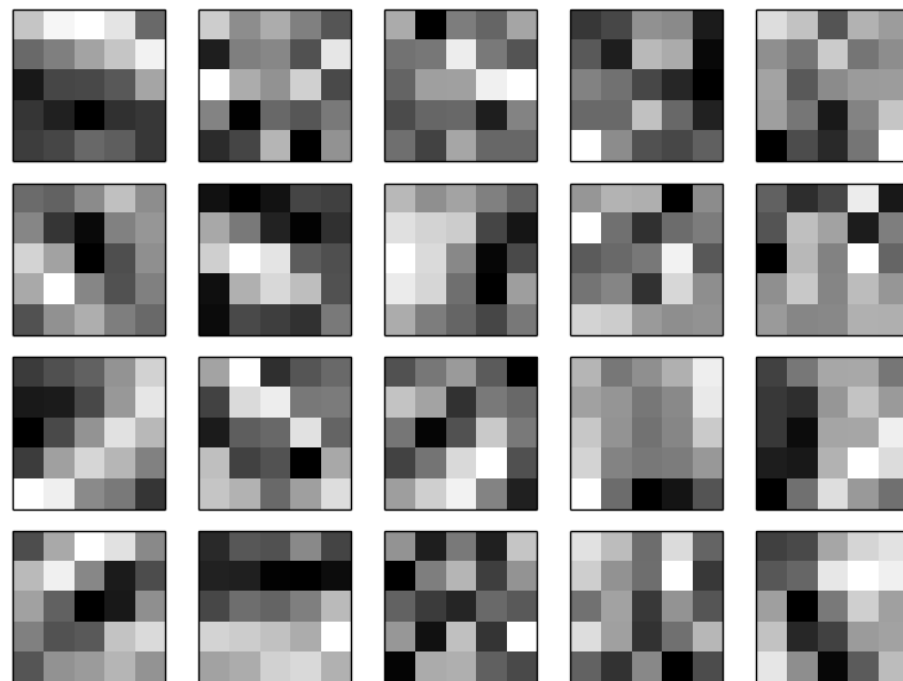
- Các trọng số (và trọng số điều chỉnh) của các vùng cảm thụ cục bộ được chia sẻ với nhau
- Giả thiết: Tầng ẩn có vai trò phát hiện ra cùng một đặc trưng thị giác (vd: nét móc lên trên, sáng phải) ở các vị trí khác nhau của ảnh do tính chất bất biến tịnh tiến (translational invariance) của ảnh
- Trọng số liên kết giữa tầng đầu vào và tầng ẩn được gọi là nhân (kernel) hoặc bộ lọc (filter)
- Giá trị tại nơ-ron của tầng ẩn được gọi là bản đồ đặc trưng (feature map)
- Mỗi tầng ẩn có nhiều bản đồ đặc trưng ứng với các nhân khác nhau

VD với 3 bộ lọc

VD trọng số của bộ lọc

- Ô trắng thể hiện giá trị trọng số nhỏ
- Ô đậm thể hiện giá trị trọng số lớn
- Các bộ lọc ‘học’ được các mẫu không gian

Số lượng tham số

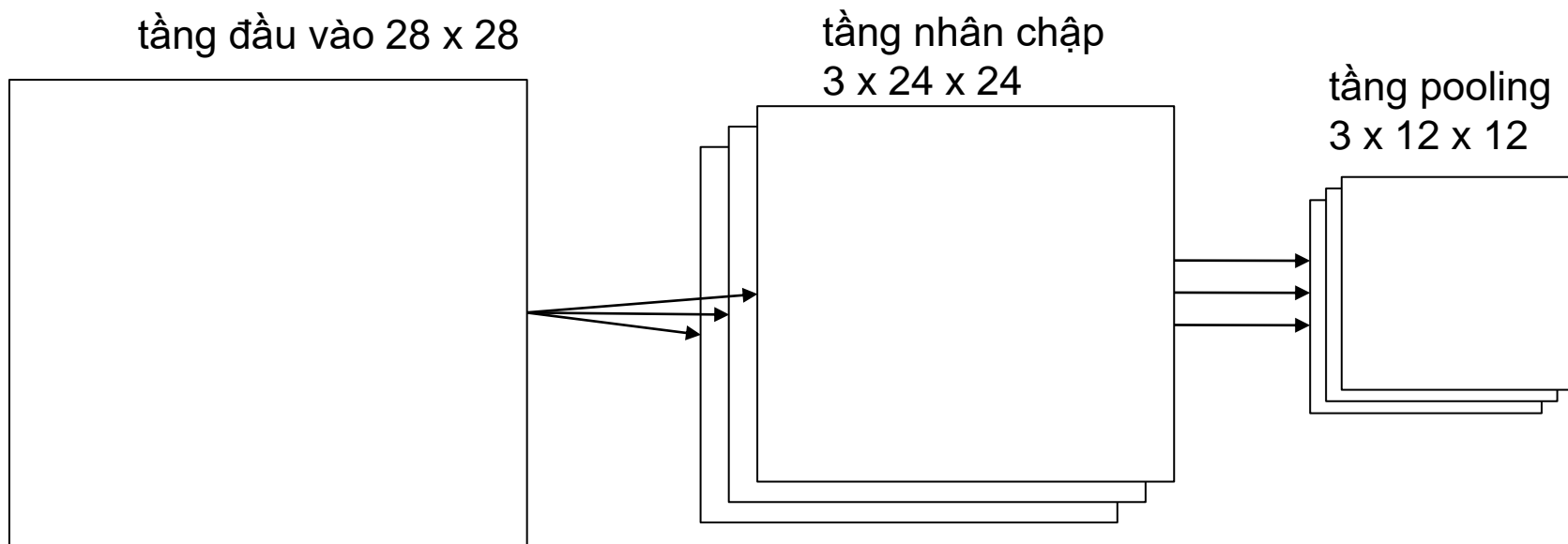
- Số lượng tham số nhỏ hơn hàng chục lần so với mạng liên kết đầy đủ tương ứng
- Một bộ lọc cần $5 \times 5 = 25$ trọng số + 1 trọng số điều chỉnh
- 20 bộ lọc cần $20 \times 26 = 520$ tham số
- Một FNN có kích thước tầng ẩn = 30 cần $30 \times 28 \times 28$ (liên kết) + 30 (điều chỉnh) = 23,550

Tầng pooling

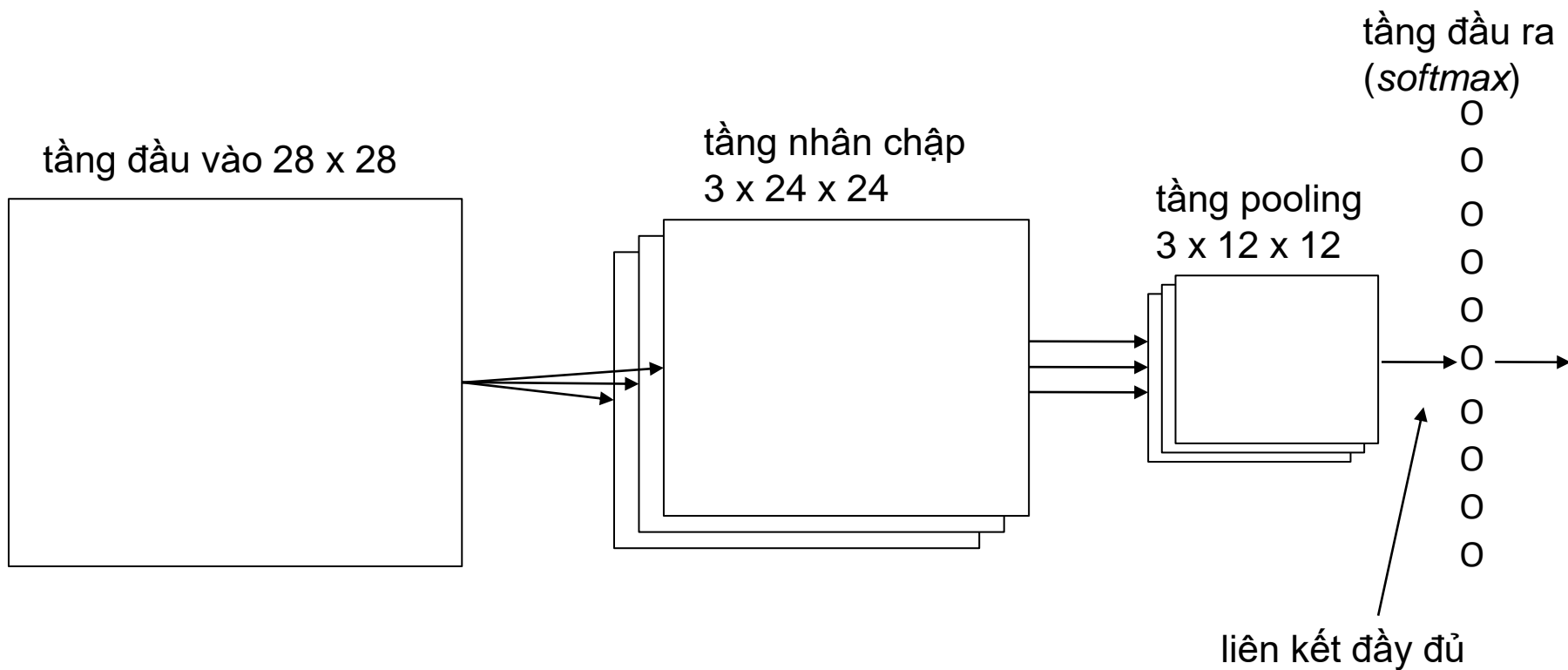
- Tầng pooling nằm kế tiếp tầng nhân chập
- Tầng pooling có vai trò tổng hợp những thông tin quan trọng nhất từ tầng nhân chập
- VD: bản đồ đặc trưng của được chia thành các vùng 2×2 , mỗi vùng được đưa đến tầng pooling và trả về giá trị lớn nhất (max pooling)
- Pooling được áp dụng với mỗi bộ lọc
- Giả thiết: pooling có tác dụng xóa đi thông tin vị trí và chỉ giữ lại các đặc trưng
- L2 pooling: Tính căn bậc hai của tổng bình phương các giá trị

VD tầng pooling

VD mạng đầy đủ

Hàm kích hoạt softmax

- Giải quyết vấn đề “học chậm” của hàm lỗi bình phương
- z_j^L là đầu vào của nơ-ron j ở tầng đầu ra L
- a_j^L là giá trị đầu ra của nơ-ron j ở tầng đầu ra L sau khi qua hàm kích hoạt *softmax*
- Mô hình sử dụng hàm lỗi *log-likelihood*

$$a_j^L = \frac{e^{z_j^L}}{\sum_k e^{z_k^L}}$$

$$\sum_j a_j^L = \frac{\sum_j e^{z_j^L}}{\sum_k e^{z_k^L}} = 1.$$

$$C \equiv -\ln a_j^L$$

Khả năng tổng quát hóa của CNN

- Sử dụng nhiều bước nhân chập - pooling để học được các đặc trưng trừu tượng mức cao
- Lựa chọn các hàm kích hoạt (vd *sigmoid*, *tanh*, *relu*) dựa trên thực nghiệm
- Lựa chọn hàm kích hoạt - hàm lỗi: sigmoid - cross entropy vs softmax - log likelihood
- Áp dụng các kỹ thuật tránh overfit (vd drop out)

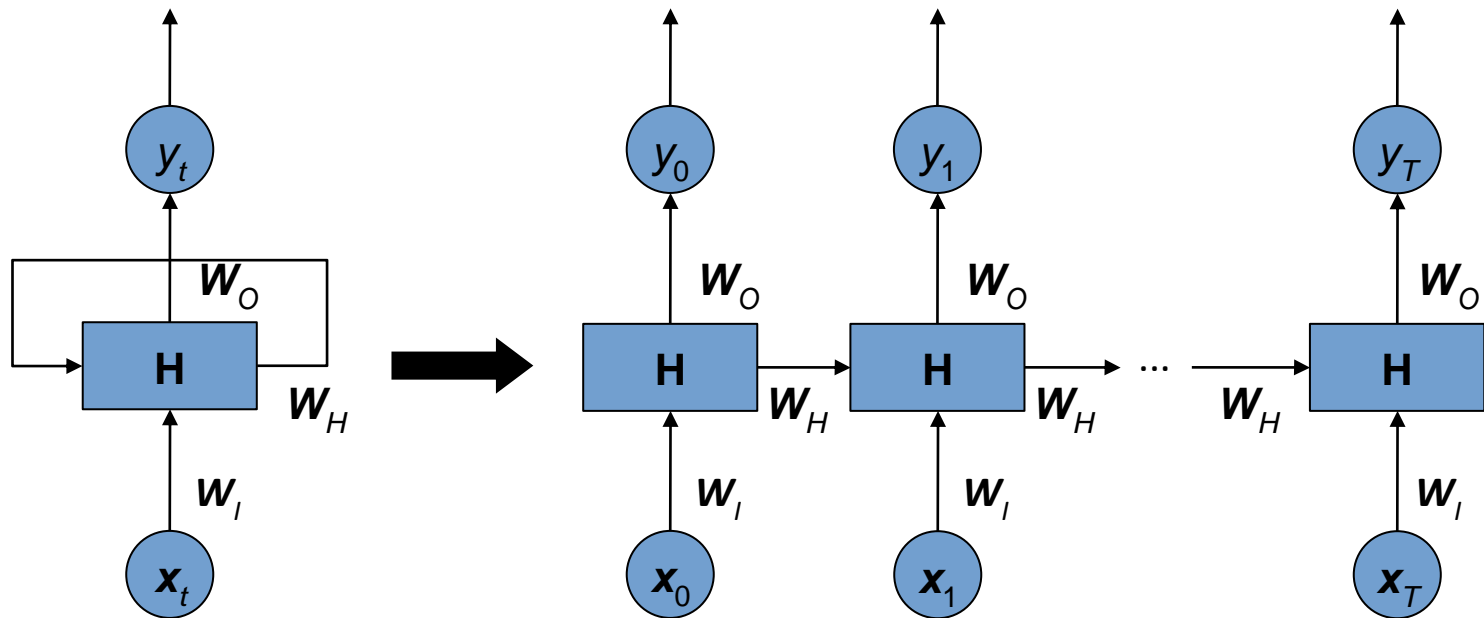
9. Mạng nơ-ron hồi quy

- Trong nhiều trường hợp, đầu ra ở thời điểm hiện tại không chỉ phụ thuộc vào tín hiệu ở thời điểm hiện tại mà còn phụ thuộc vào tín hiệu (và đầu ra) ở các thời điểm trước đó
- Các bài toán chuỗi thời gian (dự báo giá cả, dự báo thời tiết, dự báo chỉ số chứng khoán....)
- Các bài toán trong xử lý tiếng nói và ngôn ngữ (nhận diện tiếng nói, gán nhãn từ loại, phân loại cảm xúc)

Đáp ứng theo thời gian

- Mạng nơ-ron hồi quy (RNN) có khả năng lưu trữ các thông tin trong quá khứ
- Trạng thái của một nơ-ron ở tầng ẩn tại thời điểm ($t-1$) được sử dụng làm giá trị đầu vào tại thời điểm t
- Trọng số liên kết được chia sẻ theo thời gian

VD mạng RNN

Số lượng tham số

- I: Số nơ-ron của tầng đầu vào
- H: Số cell RNN (số nơ-ron của tầng ẩn)
- K: Số nơ-ron của tầng đầu ra
- Số tham số: $I \times H + H \times H + H + H \times K + K$
  - Số liên kết giữa tầng đầu vào và tầng ẩn: $I \times H$
  - Số liên kết hồi quy của tầng ẩn: $H \times H$
  - Số liên kết của tầng ẩn và tầng đầu ra: $H \times K$
  - Số tham số điều chỉnh của tầng ẩn: H
  - Số tham số điều chỉnh của tầng đầu ra: K

Lan truyền ngược: Pha tiến

$$a_h^t = \sum_{i=1}^I w_{ih} x_i^t + \sum_{h'=1}^H w_{h'h} b_{h'}^{t-1}$$

trong đó:

- x_i^t là tín hiệu đầu vào tại nơ-ron i tại thời điểm t
- w_i^h là trọng số liên kết của nơ-ron i của tầng đầu vào và nơ-ron h của tầng ẩn
- $w_{h'h}$ là trọng số liên kết của nơ-ron h' và nơ-ron h của tầng ẩn
- $b_{h'}^{t-1}$ là giá trị đầu ra của nơ-ron h' tại thời điểm $(t-1)$
- a_h^t là đầu vào của nơ-ron h của tầng ẩn tại thời điểm t

Pha tiến (tiếp)

$$b_h^t = \theta_h(a_h^t)$$

trong đó:

- b_h^t là giá trị đầu ra của nơ-ron h của tầng ẩn tại thời điểm t
- θ_h là hàm kích hoạt tại nơ-ron h của tầng ẩn
- a_h^t là đầu vào của nơ-ron h của tầng ẩn tại thời điểm t

Pha tiến (tiếp)

$$a_k^t = \sum_{h=1}^H w_{hk} b_h^t$$

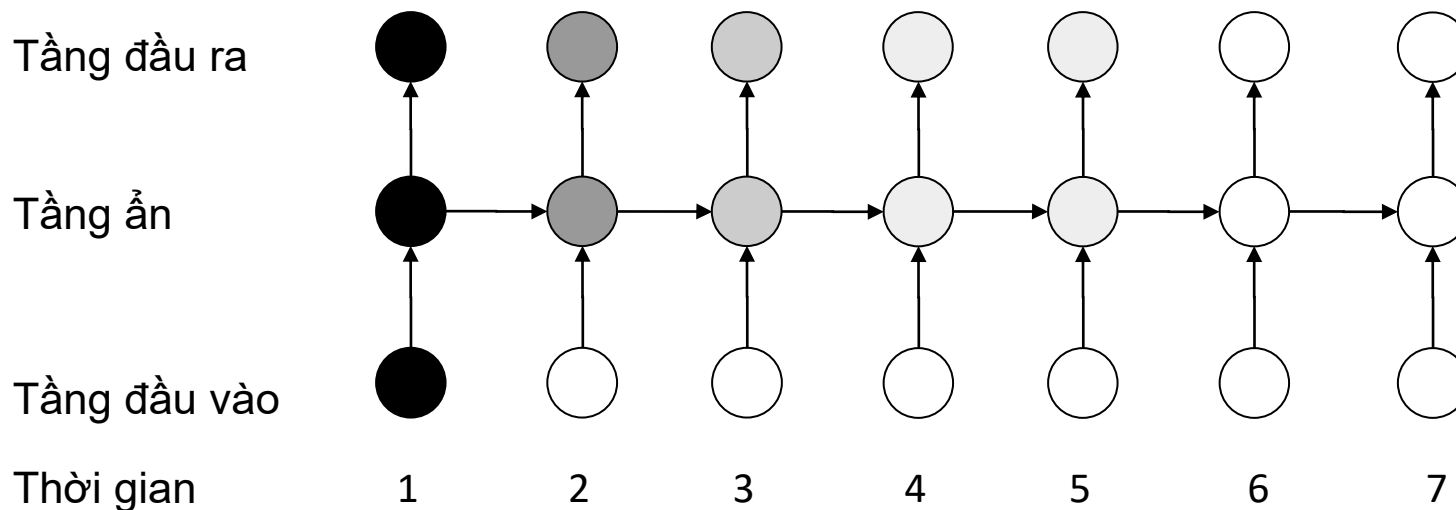
trong đó:

- a_k^t là giá trị đầu vào của nơ-ron k của tầng đầu ra tại thời điểm t
- w_{hk} là trọng số liên kết giữa nơ-ron h của tầng ẩn và nơ-ron k của tầng đầu ra
- b_h^t là giá trị đầu ra của nơ-ron h của tầng ẩn tại thời điểm t

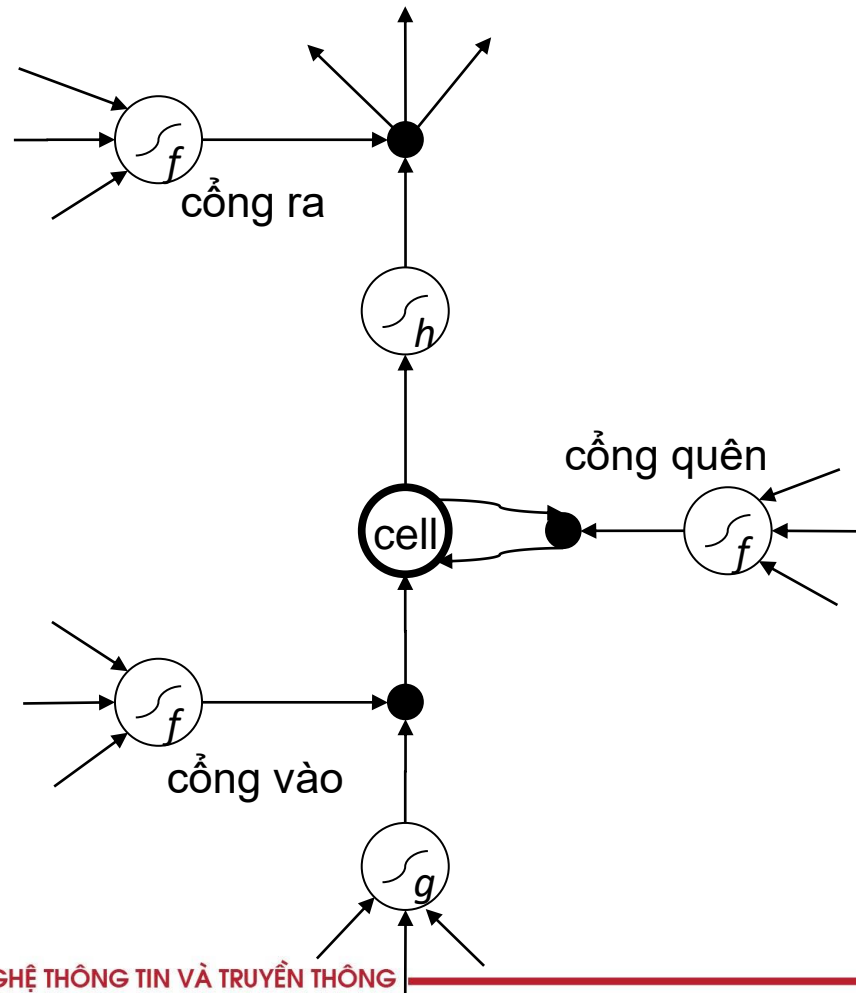
Gradient triệt tiêu

- Trong mạng nơ-ron nhiều tầng, các tầng đầu có “tốc độ học” chậm hơn các tầng cuối
- Gradient bị triệt tiêu khi lan truyền ngược từ tầng cuối về tầng đầu
- Điều này xảy ra với RNN theo chiều thời gian
- Một cách giải quyết vấn đề triệt tiêu gradient là dùng cell LSTM

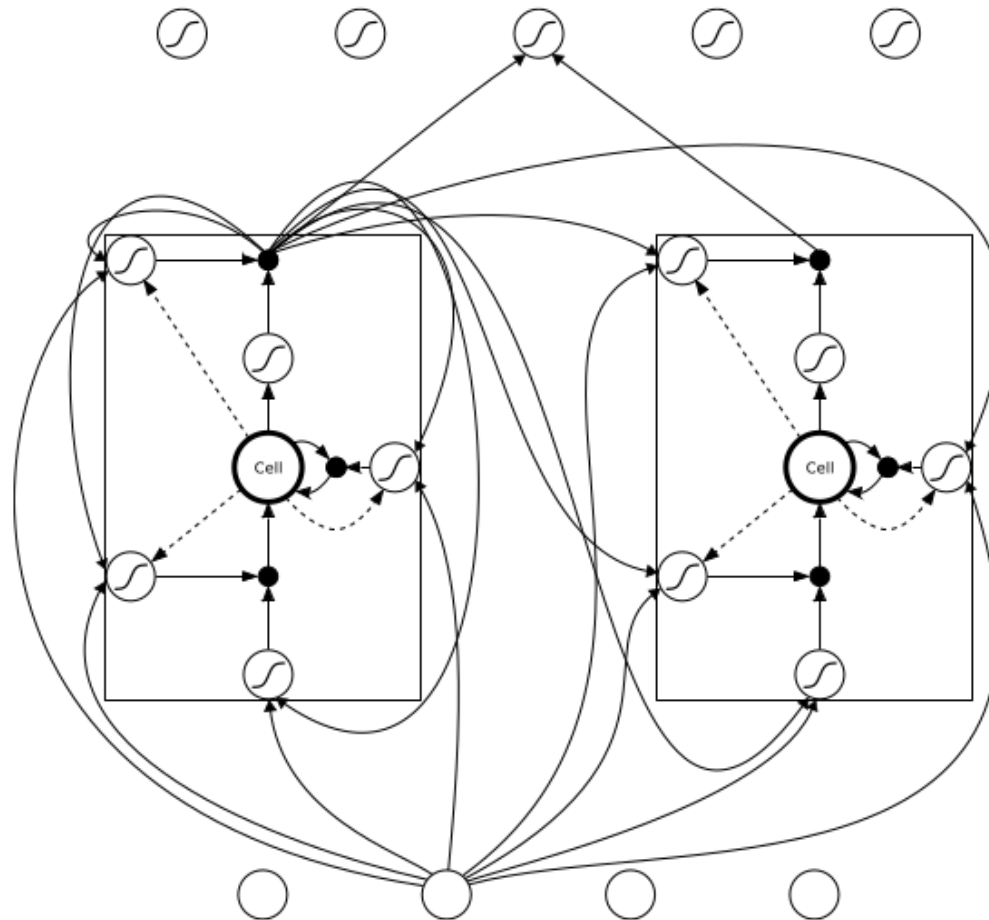
Gradient triệt tiêu trong RNN

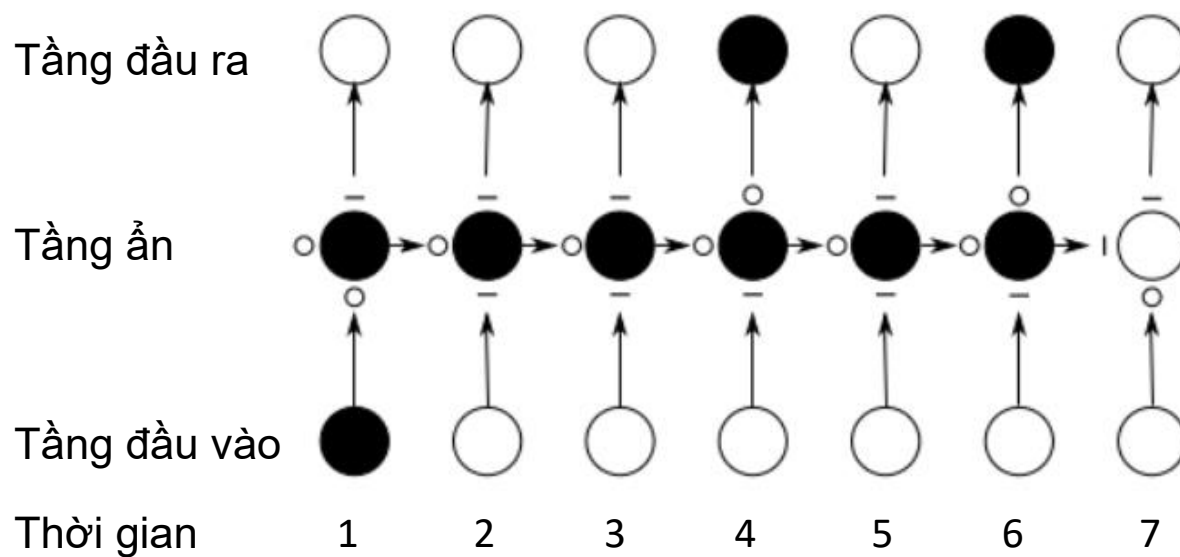
Long-short Term Memory (LSTM)

LSTM (tiếp)

LSTM (tiếp)

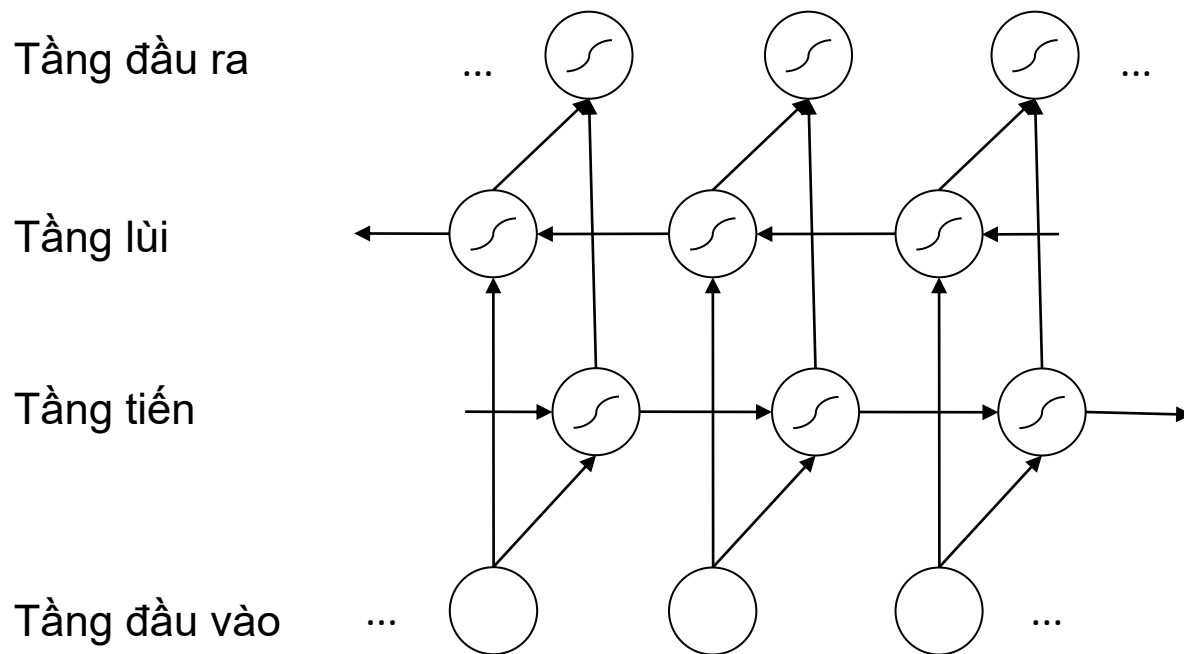

Số lượng tham số của LSTM

- I: Số nơ-ron của tầng đầu vào
- H: Số cell LSTM (số nơ-ron của tầng ẩn)
- K: Số nơ-ron của tầng đầu ra
- Số tham số: $4 \times (I \times H + H \times H + H) + H \times K + K$
  - Số liên kết giữa tầng đầu vào và tầng ẩn: $I \times H$
  - Số liên kết hồi quy của tầng ẩn: $H \times H$
  - Số liên kết của tầng ẩn và tầng đầu ra: $H \times K$
  - Số tham số điều chỉnh của tầng ẩn: H
  - Số tham số điều chỉnh của tầng đầu ra: K

RNN hai chiều

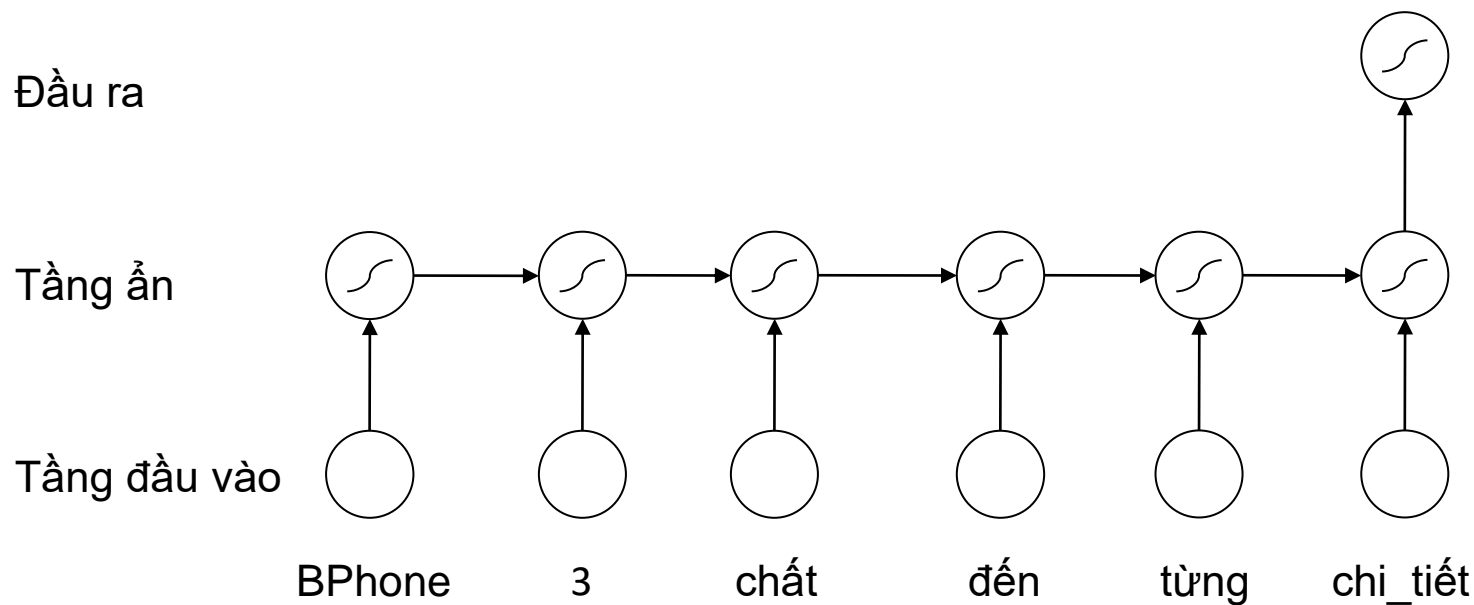
RNN cho phân loại cảm xúc

- Bài toán phân loại:
  - Đầu vào là văn bản trong đó x_t là từ thứ t trong văn bản đầu vào
  - Đầu ra là cảm xúc của văn bản (tích cực, trung tính, tiêu cực)
- Sử dụng đầu ra của từ cuối cùng x_T để phân loại: x_T được coi là biểu diễn của cả văn bản (!)

RNN cho phân loại cảm xúc (tiếp)

- Tầng đầu vào có V nơ-ron trong đó V là kích thước của từ điển
- Biểu diễn *one-hot*: Mỗi từ x_t ứng với một từ t_i trong từ điển tương ứng với nơ-ron thứ i có giá trị bằng 1, các nơ-ron khác có giá trị bằng 0
- Tầng đầu ra có 3 nơ-ron biểu diễn 3 lớp cảm xúc

RNN cho phân loại cảm xúc (tiếp)

10. Kết hợp các bộ phân loại

10.1 Bagging

- (Bootstrap Aggregating)
- Cho một tập DL huấn luyện D gồm n ví dụ và một giải thuật học cơ sở
- Huấn luyện:
  1. Tạo ra k mẫu $S_1, S_2, \dots, S_k$ bằng cách lấy mẫu có thay thế từ n ví dụ trong D (một ví dụ có thể không xuất hiện hoặc xuất hiện nhiều lần trong một mẫu). Trung bình, S_i chứa 63.2% ví dụ trong D
  2. Xây dựng một bộ phân loại cho mỗi mẫu S_i . Giải thuật học cơ sở được sử dụng cho cả k bộ phân loại

Baggin (tiếp)

- Kiểm tra: Phân loại mỗi ví dụ kiểm thử bởi k bộ phân loại và sử dụng cơ chế bầu cử với trọng số cân bằng để chọn ra lớp tốt nhất
- Bagging cho kết quả cải thiện với các giải thuật học **không ổn định** (cây quyết định)
- Tuy nhiên, bagging có thể làm giảm kết quả với các giải thuật **ổn định** (Naive Bayes, kNN)

10.2 Boosting

- Huấn luyện:
  - Boosting tạo ra một chuỗi các bộ phân loại (cái sau phụ thuộc vào cái trước)
  - Sử dụng cùng một giải thuật học cơ sở
  - Các ví dụ phân loại sai của bộ phân loại trước được tập trung bằng cách tăng trọng số
- Kiểm tra: Với mỗi ví dụ kiểm thử, kết quả của k bộ phân loại ở mỗi bước được tổng hợp lại để cho ra kết quả cuối cùng
- Boosting hiệu quả hơn với các giải thuật học không ổn định

Algorithm AdaBoost($D, Y, \text{BaseLearner}, k$)

```
1 Khởi tạo  $D_1(w_i) \leftarrow 1/n$  với mọi  $i$ ; // khởi tạo trọng số
2 for  $t = 1$  to  $k$  do
3      $f_t \leftarrow \text{BaseLearner}(D_t)$ ; // xây dựng bộ phân loại
mới  $f_t$ 
4      $e_t \leftarrow \sum_{i: f_t(D_t(\mathbf{x}_i)) \neq y_i} D_t(w_i)$ ; // tính lỗi của  $f_t$ 
5     if  $e_t > 1/2$  then // nếu lỗi quá lớn
6          $k \leftarrow k - 1$ ; // bỏ qua lần lặp
7         exit-loop; // và thoát
8     else
9          $\alpha_t \leftarrow e_t / (1 - e_t)$ ;  $\left. \begin{array}{l} \alpha_t \\ 0 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{if } f_t(D_t(\mathbf{x}_i)) = y_i \\ \text{nếu không} \end{array}$  // cập nhật trọng số
10         $D_{t+1}(w_i) \leftarrow D_t(w_i) \times \begin{cases} \alpha_t & \text{if } f_t(D_t(\mathbf{x}_i)) = y_i \\ 0 & \text{nếu không} \end{cases}$ 
11         $D_{t+1}(w_i) \leftarrow \frac{D_{t+1}(w_i)}{\sum_{i=1}^n D_{t+1}(w_i)}$  // hiệu chỉnh trọng số
12    endif
13     $f_{\text{final}}(\mathbf{x}) \leftarrow \operatorname{argmax}_{y \in Y} \sum_{t: f_t(\mathbf{x}) = y} \log \frac{1}{\beta_t}$ 
14 // bộ phân loại cuối cùng
```


25 YEARS ANNIVERSARY
SOICT

VIỆN CÔNG NGHỆ THÔNG TIN VÀ TRUYỀN THÔNG
SCHOOL OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY

**Thank you for
your attentions!**

